

Nooit gedacht dat het leven zo eenzaam en zwaar kon zijn,
steeds moeten vechten tegen ziektes,
MS en nu in het laatste stadium de kanker.
Je vraagt je af komt er ooit een einde aan al dat verdriet.
In het ziekenhuis zag ik jonge kinderen die ook chemo kregen,
huilend in hun bedjes. Zo erg.
Daaraan trok ik me op,
kom Wendy jij kan dat ook.
Helaas bleek de strijd te zwaar, chemo had geen zin,
ook ikzelf wist dat het een verloren zaak was,
dus heb er nu vrede mee en neem afscheid, weg pijn
en verdriet.

Diegene die ik het meeste zal missen is mijn zoon Bjarn,
waar ik zo trots op ben, studeert goed,
heeft een fantastisch leven en zal het ver brengen,
als hij het juiste pad blijft volgen.
Bjarn heel veel liefs en zorg goed voor mijn Bengaaltjes,
het zijn nu de jouwe.

Wendy

*Het gevecht is zwaar als je niet kunt winnen,
dus sterven is niet het einde,
maar een begin van een blij en ander leven.*

Voor altijd in ons hart

Wendy Lameir

mama van Bjarn

Zij werd geboren te Essen op 26 februari 1972
en is er veel te jong van ons heengegaan
te Gooreind in het coda hospice
op 18 oktober 2022.

Volgens de eigen wens van Wendy zal haar afscheid
plaatsvinden in intieme kring,
waarna we haar te rusten leggen
in het urnengraf bij haar papa
op de begraafplaats van Essen-Horendonk.

Fiere mama van Bjarn Claessens

Lieve dochter van (†) Stan en Gemma Lameir - Bastianen

Zus, schoonzus en tante van
Koen en Natacha Lameir - Quick
Aaricia en Bob, *Mélotie*

Kurt Claessens, papa van Bjarn

*Wendy bedankt alle mensen die haar de laatste tijd
hebben geholpen, zoals dokter Bogman en Coda
die haar pijn hebben helpen verzachten.*

